

Zamyšlení nad myšlenkami

Naše mysl je úžasný stroj. Dokáže denně vyprodukovat až 70 000 myšlenek. Netuším, kdo je dokázal spočítat ani jak.

Co jsou to vlastně myšlenky? A jsou myšlenky opravdu výplodem naší mysli? Ani věda ještě nerozluštila tajemství mozku, myslí a myšlenek.

Kolik z těchto myšlenek, které vám neustále proudí hlavou, je pozitivních, krásných a nabíjejících? Kolik z nich je naopak negativních? Převažují ty nepřátelské, žed? Také jste si všimli, jak vás právě tyto myšlenky připravují o energii?

Ale proč bychom se tedy sami ničili vytvářením negativních myšlenek? Proč bychom ubližovali sami sobě a svým tělům tvořením zatěžujících myšlenek?

Otevřeme nyní knihu plnou dávné moudrosti a čtème:

Tehty byl Ježíš veden Duchem na poušť, aby tam byl pokoušen od ďábla. Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl. Vtom k němu přistoupil Pokušitel a řekl mu:

„Jsi-li Boží Syn, řekni tomuto kameni, ať se promění v chleby.“

On však odpověděl: „Je psáno: Nejen chlebem bude člověk živ, ale každým slovem vycházejícím z Božích úst.“

Tehty ho ďábel vzal do svatého města a postavil ho na vrcholek chrámu.

„Jsi-li Boží Syn,“ řekl, „vrhni se dolů! Je přece psáno: svým andělům přikáže o tobě a ponosou tě na rukou, aby nenarazil nohou na kámen.“

Ježíš mu řekl: „Také je psáno: Nepokoušej Hospodina, svého Boha.“

Poté ho ďábel vzal na velmi vysokou horu a ukázal mu všechna království světa a jejich nádheru.

„To všechno ti dám,“ řekl mu, „když padneš na kolena a pokloníš se mi.“

„Odejdi, satane!“ řekl mu na to Ježíš. „Je přece psáno: Hospodinu, svému Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému sloužit.“

Tenkrát ho ďábel opustil a hle, přistoupili andělé a sloužili mu.

(Matouš 4,1-11)

Kdo myslíte, že je ten ďábel, satan či pokušitel? Kdo je ten, kdo nám naštěptává? Když jsem se svými přáteli mluvila o podsouvání myšlenek do naší mysli, dvouletá holčička, která byla přítomná této rozmluvě, ale zabráná do hry s kotátko, se najednou potutelně uculila a pronesla: „Jo, to jsou ti šepťáci!“ Ona věděla.

Tato čistá dětská dušička ví o tajemství myšlenek, o šepťácích, kteří ji škádlí a se kterými si v mysli hraje. Ví, že myšlenky nám podsouvají „šep-

tači“. Výstižné pojmenování, s jejím svolením ho smím používat - děkuji. Tito šepťáci vědí, kde máme slabé místo, znají naše tzv. bloky a na ně útočí.

Pokud nemáme dostatek sebevědomí, začnou podsouvat myšlenky typu - Nestojíš za nic. Nic se ti nepodaří. Podívej, jak vypadáš!... Připadá vám to povědomé? Když jsme plní strachu například o děti, útočí myšlenkami - Co když přijdeš o děti, co když se jim něco stane! A tak podobně.

Jsou to převážně myšlenky plné strachu, odporu, negativity. Je důležité se zastavit a uvědomit si svoji mysl a myšlenky. Stopnout jejich proud a říct si: „Nebudu vás poslouchat! Nebudu dávat energii těmto šepťáčům.“ Ať už jsou tyto šepťáci kdokoli, nedávejme jim svoji energii, neposlouchejme jejich našeptávání.

Jistě jste slyšeli o tzv. afirmacích. Afirmace jsou krátké věty, mantry nebo tvrzení, které mají pozitivní náboj. Ty jsou právě v této chvíli nejučinnější. Stopněte našeptávače afirmacemi:

**Věřím si. Dokážu to.
Jsem silná. Jsem silný.
Vše je v pořádku.**

Miluji se. Miluji se taková, jaká jsem. Miluji se takový, jaký jsem.

Mimochodem afirmace - MILUJI SE - je opravdu nejučinnější. Čistá sebeláska je nejsilnější obranou i zbraní.

Může se stát, že se vám v první chvíli šepťáci vysmějí a podsounou - stejně se nemiluješ. Zasmějte se tomu a dál si opakujte svoji pozitivní větičku. Nebojujte s nimi. Vyzrajte na ně jejich metodou. Podsouvejte si do mysli své vlastní čisté myšlenky. Nenechte ani skulinku, aby se do ní nedostali.

Pamatujte si, že veškeré myšlenky, které neobsahují klid, mír a lásku, jsou podsunuté právě od šepťáčů. Nechtějí vám ubližovat. Je to pouze hra, kterou s vámi hrají a vy s nimi. Hrajte tedy s láskou. Stejně jako ona holčička. Vymýšlejte si svoje silné láskyplné afirmace. Hrajte si.

Neposlouchejte šepťáče, ale naslouchejte své duši neboli intuici, jistě znáte i termín šestý smysl. Mnohokrát se vám stalo, že vám prošla hlavou nějaká myšlenka, kterou jste pouze letmo zaznamenali a zpětně si uvědomili, že jste měli podle ní jednat. Ano, to k vám právě mluvila vaše duše (intuice, šestý smysl, vyšší já, strážný anděl,... nazvěte, jak chcete). Když nepustíte do mysli šepťáče, bude mít vaše duše prostor pro láskyplná sdělení, rady a pomoc.

Energie každé myšlenky zůstane

zde na planetě. Pokud máme dojem, že je tu mnoho zla, nenávisti a málo vlídnosti a lásky, sáhněme si všichni do svědomí a podívejte se, čím přispíváme do této sbírky myšlenek. Jsme zodpovědní za to, co vpustíme do své mysli i z ní vypustíme.

Rychle všechny myšlenky, které prošly naší mysli, transformujme v lásku. Jak? Velmi jednoduše. Touto afirmací:

Transformuji (přeměňuji) všechny myšlenky v lásku!

Uvidíte najednou velké změny ve svém životě, ba přímo zázraky.

Přeji vám, ať se vám vaše mysl zaplní láskyplnými myšlenkami. Vaše realita se tím promění, protože na co myslíte, to se stane. Jak pravil Buddha - „**Na co dnes myslíš, tím zítra budeš**“.

Nechť je vaší realitou pouze bezpodmínečná LÁSKA.

„Konečně, bratři, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu. (Filipským 4,8)

Proč je v mysli tlačnice

Nestrkejte se. Pozor, šlapete po mně. Co se děje?! Je nás tu už moc. Já jsem nejsilnější, tak se na mě netlačte. Jsem myšlenka nenávisti. Kdo je víc!

Já jsem myšlenka sobectví, jsem stejně tak dobrá jako vy, kolegyně. Hoho, to já jsem myšlenka závisti. Jen se podívejte, co všechno se dá závidět. Jsem lepší než vy dvě dohromady.

Nikdo z vás nemá na mě, já jsem myšlenka strachu. Dokážu vlézt i do nejmenší skulinky mysli a tam se držet zuby nehty. Jsem mocná a věčná.

Jen si moc nevyškakujte, ještě jsme tu my ostatní - já myšlenka zoufalství a smutku, a já myšlenka chamtivosti, já myšlenka domýšlivosti a pýchy, já myšlenka lži, já myšlenka starosti, já myšlenka hněvu, já myšlenka pochybností, já myšlenka posuzování a odsuzování, já myšlenka odplácení... všechny, jak jsme tu, jsme silné a mocné. Co se děje, co to je? Vidíte tu záři? Pálí z ní oči. To světlo je tak silné, že začínám blednout. Já taky. Pomóóoc. Podívejte se, všechny se tím světlem ztrácíme. Míziiiiíme...

Dobrý den. Kde jste kdo? Kam se všichni poděli? Přišla jsem si s vámi hrát. Já jsem myšlenka LÁSKY.

Simona Jedličková

Pod Kostelem 111, 679 21 Bořitov,

tel. 776 022 995,

Simon.bosko@seznam.cz